

STUDENT'S LIFE

LEDEN 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLADNO

ROZHOVOR S UČITELEM
CENTRAL KLADNO
DŮL BRESSON
STUDENTSKÉ VOLBY

ROZHOVOR S KICKBOXEREM
APPLE - VÍCE NEŽ JABLKO
FILMOVÉ NOVINKY
PAMÁTNÍK PRO OBĚTI OTROCTVÍ

Obsah

2. Stavění mostů
3. Památník pro oběti otroctví
3. Konec světa?
4. Exkluzivní rozhovor s učitelem, tentokrát M. Součkem
5. Důl Bresson
5. Central Kladno
6. Rozhovor s kickboxerem
7. Předsevzetí
8. Apple - více než jablko
8. Studentské volby
9. Filmové novinky
9. Energetické nápoje
10. Sportovní úspěchy naší školy
10. Inzerce

„Úvod“

V prvním čísle roku 2013 se můžete těšit na další sérii z úspěšných rozhovorů, ve kterých vám odtajníme další významnou osobnost z řad studentů, a také si vezmeme na paškál jednoho z učitelů.

Než si však začnete číst toto číslo, chtěli bychom vám popřát do nového roku 2013 hodně zdraví, štěstí, lásky a dobrých známek nejen z tělocviku.

Taktéž děkujeme za příspěvky, které nám vhazujete do schránky na dveřích u redakce. Děkujeme a vážíme si toho!

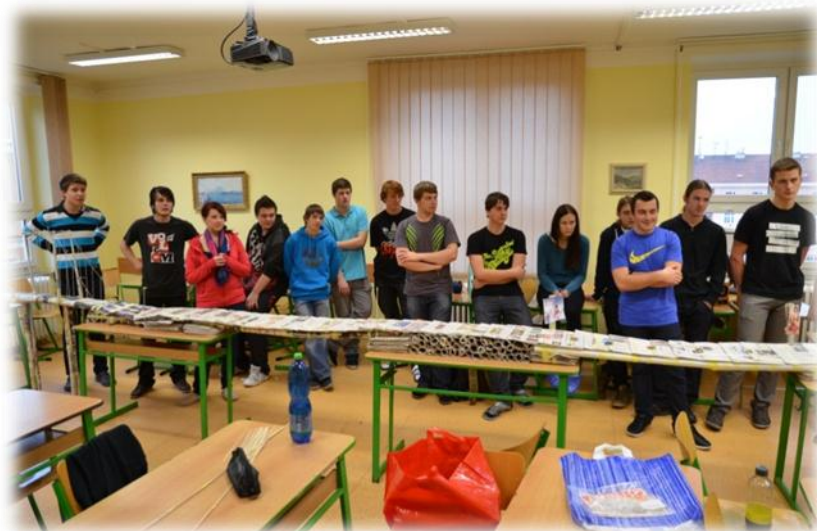
Stavění mostů

Dne 20. prosince se třídy technických oborů (S1A, S1B, T1, S2, T2, S3A, S3B, T3) pustily do stavění mostů za pomoci papíru, špejlí, „lepící“ hmoty a lepicí pásky. Úkol zněl jasně: postavit 3 mosty mezi 4 lavice s tím, že minimální rozestup lavic od sebe bude 120 cm. Na konci toho všeho stavění měl přes všechny mosty v co nejkratším čase a pokud možno bez havárie přejet testovací vůz značky Mini Cooper. Papírové mosty měla každá třída opravdu originální. Během konstruování se probíraly ve skupinkách všelijaké možnosti, typy a nápady. Každá třída sázela na svůj most, vše alerozhodl.. no vůz. Někdy bylo rozhodnuto ještě dřív, než se vůz dotkl mostu. Mnohdy byl oním chudákem sám řidič, který ve vražedných očích přistojících (konstruktérů) likvidoval onu nádheru klenoucí se přes lavice (pevniny).

Při vyhlásování výsledků se muselo počítat s faktem, že třídy prváků nemají, ještě takové znalosti ze stavitelství, a vytvořit dvě kategorie. Prváci a ostatní.

Mezi prvními ročníky vybojovala první místo třída S1B.

Nejlepší třídou, které most vydržel váhu automobilu, byla S3B. Dokonce kdyby se hodnotila zvláštní cena za design, tato třída by bezesporu také vyhrála. Kolem jejich silnice byly vystaveny i billboardy, značky apod. Což udělalo dojem. Automobil ujel vzdálenost mezi mosty v rekordním čase něco málo přes 20 vteřin. Dokonce, a to bylo opravdu neuvěřitelné, jejich most vydržel i váhu židle, což nemá obdoby. Musím podotknout, opravdu šikovná třída stavařů. Myslím, že v třídě S3B máme budoucí světové stavitele.

Autor: Honza Mañas, S3B

Více fotografií na www.facebook.com/studenstky.casopis

Významy bublin

1. Bublina: Pýcha předchází pád
2. Bublina: Čas jsou peníze
3. Bublina: S poctivostí nejdál dojdeš
4. Bublina: Ryba i host třetí den smrdí

Kontakty na redaktory

Honza Mañas, S3B- h.manas18@seznam.cz

Karolína Rosecká, E3- ross94@centrum.cz

Bára Hlinovská, S3A- Bruen@seznam.cz

Evža Stará, S2- evza.jitka@seznam.cz

Štěpán Sládek, S2- pepanek.s@seznam.cz

Jana Hanzalíková, E1

– JanaHanzalikova@seznam.cz

Eliška Matějková, E3

eliska.matejkov4@seznam.cz

Martin Suchý, S3B- mrheroes1983@gmail.com

Památník obětem otroctví

V Dakaru do dvou let vyroste památník obětem otroctví od české architektky Aleny Mocové.

Sám senegalský prezident Macky Sall tuto stavbu schválil. Vláda hledala několik let návrh, který by splňoval jejich požadavky, a právě ten od Aleny Mocové se jim líbil natolik, že jej zvolili, a tato stavba se stane africkou chloubou. Objekt bude stát v přepočtu na koruny zhruba 320 milionů.

Památník má symbolizovat deportace černošského obyvatelstva a bude tedy sloužit jako místo pietní. Avšak o dalším využití tohoto místa se ještě rozhoduje. Kromě pietního místa by mohl sloužit jako místo pro výstavy a další kulturní akce.

Objekt připomínající loď s názvem Mémorial de Gorée vyrostete na břehu Atlantského oceánu a odkazuje na jméno malého ostrůvku, který leží dva kilometry od Dakaru. Místo bylo vybráno záměrně, jelikož zde se uskutečňoval více jak 300 let obchod s lidmi a měly zde svůj přístav lodě z Ameriky, které plně naložené otroky odplouvaly do své domoviny.

Malinkatý ostrůvek byl před třiceti lety umístěn na listinu světových památek, takže není pochyb o jeho kráse, i když s kapku pohnutou minulostí.

Autor: Honza Mañas, S3B
Zdroj obrázku: idnes.cz

Konec světa?

Jak jistě víte, 21.12. 2012jsme se měli dočkat konce světa-nedočkali jsme se. Těžko říct, jestli se někde zdržel, nebo jestli si řekl, že je ještě zbytečné skoncovat s lidstvem.

Tento „poslední“ den byl od brzkého rána mezi spoustou lidí napjatý. Nikdo přesně nevěděl, kdy konec světa přijde. Na internetu se nacházely informace s rozdílnými časy. Odpočítávače vytvořené právě pro tuto událost mluvily také po svém. Myslím, že tolikrát, co 21.12., neměl přijít konec světa za celou existenci Země.

Nespočet lidí na konec světa opravdu věřilo. Někteří pro jistotu nenakupovali dárky, jiní si pronajímali místa v podzemí, kam by se mohli se svou rodinou ukrýt, a někteří si vzali v práci dovolenou a napsali svým dětem omluvenky, aby nemusely do školy a mohly tak trávit poslední den se svými nejbližšími. To muselo být překvapení, když se země ani nezachvěla. Není divu, že počátkem následujícího dne se většina nahrnula do obchodů a cpala se k regálům, kde by našla něco, co by se mohlo stát dárkem pod vánočním stromčkem.

Jaké ponaučení plyne ze dne, kdy skončil Mayský kalendář? Nevěřte všemu, co se řekne. Buďte trochu realističtí a uvědomte si, že konec světa by nepřišel v jedné vteřině. Neříkám, že nemůže přijít zánik lidstva, ale myslím, že k tomu se spěje postupem času a možná jsme již v polovině tohoto procesu...

Autor: Jana Hanzalíková, E1
Zdroj obrázku: idnes.cz

Exkluzivní rozhovor s učitelem, tentokráte M. Součkem

Přestože je pan učitel Souček vytižený člověk, nakonec se nám podařilo najít volné místo k našemu rozhovoru. Při cestě do kabinetu z přízemí školy nás pan učitel příjemně motivoval, abychom neustávaly ve šlapání po schodech a vydržely. Když jsme vešly do kabinetu a usadily jsme se, pan učitel nám nabídl čaj nebo kávu, dokonce i brambůrky se slivy a smíchem, že kdybychom moc mluvily, alespoň nám na chvíli zacpe pusy. Když se panu učiteli dovařila voda na čaj a usadil se s ním za stůl, my zapnuly diktafon a začaly pokládat otázky.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Moje oblíbené jídlo je boršč. Naučila mě ho jíst babička, která mě vychovávala a také velice ovlivnila. Měli jsme mezi sebou krásný a také dlouhý vztah, dožila se 97 let. Byla středem rodiny, kolem které se všechno otáčelo.

Jaký druh literatury čtete? Máte nějakou oblíbenou knihu?

Miluju Dostojevského a vůbec představitele ruské literatury 19. století. V současné době čtu literaturu zaměřenou na psychologii a psychoterapii. Jsou to věci, které mě zajímají z důvodů osobních i profesních. Dále zrovna čtu krásnou knihu Stát se moudrým mužem od Richarda Rohra. Je mi 41 let a to už je přeci jenom v životě chlapa takový důležitý zlom, snažím se sám sebe najít.

Víme o vás, že jste studoval vysokou školu psychosociálních studií, ještě stále ve studiu pokračujete? Proč jste si vybral zrovna tuto školu?

Ještě jsem ji nedostudoval. Na jaře mě čeká důležitá zkouška. Chtěl bych také absolvovat kurz psychoterapie, to je taková moje ambice. Tuto školu jsem si vybral, protože intenzivně vnímám, že musím začít nějak jinak budovat vlastní život, a také proto, že život cítím jako službu. Lásku k druhým lidem je pro mě smysl života a psychoterapie mě učí, jak se lépe vyznat v druhých a jak s nimi lépe vycházet. Studuji samozřejmě i kvůli své profesi. Jsem bytostně přesvědčen, že učitel, vedle toho, že by měl mít rád svoji práci a studenty, měl by mít také určitý vhled do jejich potíží, do jejich života a to vše k psychosociálním studiím patří.

Kam rád jezdíte o letních prázdninách? Jak nejraději relaxujete?

Rád jezdím k Berounce společně s rodinou. Je to takový můj druhý domov. Mám čas na čtení, do ničeho se nehoním, hraju si tam s dětmi, sportujeme. Jsme celá rodina pohromadě, je nám dobře a máme na sebe čas. Nelákají mě žádné atraktivní dovolené v Karibiku. Je to pro mě příliš stresující. Skvěle si také odpočinu s chlapy. Tady v práci jsem převážně v ženském prostředí a potřebuju občas řešit i ta chlapská témata, takže chodím na tramp. Jsem členem osady Psanci a moje trampské jméno je Mára. Relaxuji i sportem, poslední dobou se dávám dohromady v posilovně. Když na mě ve škole padne únava, odběhnu si na půl hodiny do školní posilovny a jsem zase jako znovuzrozený. Kdybyste si mohl znovu vybrat povolání, zůstal

byste u učitelské profese?

Určitě ano. Cítím se být učitelem, cítím to jako svoji identitu. Do budoucna bych chtěl přidat ještě jedno povolání a pracovat například se starými handicapovanými lidmi. Dříve jsem pracoval s alkoholiky. Kdybyste vyhrál ve sportce, jak byste s penězi naložil?

To záleží také na tom, kolik bych vyhrál. Ale nespokl bych všechno sám pro sebe, část bych dal rodině a část do nějakého charitativního projektu. Něco by ale přeci jenom padlo na mé vzdělání. Není to totiž vždy nejlevnější záležitost. Rozhodně bych to však neprojedl a nepropil.

Váš syn dělá džudo, že? Nepřemýšlel jste někdy, že byste si tento sport také vyzkoušel?

Já jsem ho dělal sedmnáct let. Takže už jsem si ho vyzkoušel (smích). Džudo je úžasný komplexní sport, který pečuje o tělo i duši. Jako malý jsem byl grázl a rváč, stejně jako je teď můj syn. Džudo mě kultivovalo, učilo mě pracovat s energií a na každém tréninku jsem ztratil trochu agresivity a doma jsem byl pak klidnější.

Oslovil vás v poslední době nějaký film nebo filmový žánr?

Nepamatuji si, že bych v poslední době nějaký film dokoukal až do konce. Vzpomínám si, že se mi líbil film Mise, který pojednává o úloze jezuitů v Jižní Americe. Hrál v něm Robert De Niro. Mám rád jinak kvalitní české komedie a sem tam se s dětmi podívám na pohádku.

Představte si, že jste na výletní lodi a loď se začne potápět. Vy máte možnost se zachránit tím, že uniknete na pustý ostrov, ale máte jen 10 minut na to, abyste si s sebou vzal jen 3 věci, které by to byly?

A myslíte jen věci nebo i osoby? Protože je to nezodpověditelné. Záleží na tom, kdo by se mnou na té lodi byl. Ale raději bych to omezil na ty věci, protože rozhodovat se o lidech, to je Sofiina volba a to já nedovedu udělat. Vzal bych si tedy s sebou určitě knížku, potom sirky, jelikož oheň je spjat s životem a umí zahřát nejen tělo, ale i duši a jako třetí věc asi kapesní nožik, abych se tady jenom nevznášel v oblacích jako éterický motýlek, který si jenom čte a recituje básně. Odpovím tedy radši jako praktický muž-vzal bych si kapesní nožik.

S jakou celebritou byste šel na večeři?

Nemám rád pojem celebrita. Nemám rád ani bulvár a

šťourání se lidem do života. Jsou to pro mě pokřivené hodnoty. Takže asi s žádnou.

A co nějaká osobnost, třeba i historická, která vás inspirovala?

Pro mě byly velké osobnosti Matka Tereza nebo papež Jan Pavel II. Slavnou osobností pro mě byla také ta moje babička, druhá babička a dědečkové. Ti, kdyby mohli žít, tak bych se s nimi chtěl určitě setkat. Ale abych vás nezklamal, tak bych se třeba rád potkal s Jaromírem Jágrem. Ted' nemyslím kvůli tomu, jestli je to dobrý nebo špatný hokejista, ale je to dobrý člověk, který svoji autoritu využívá pro něco užitečného.

**Máte nějakou vtipnou historku z vašich učitel-
ských let, se kterou byste se chtěl se čtenáři Stu-
dent'slife podělit?**

Mám hodně vtipných historek, ale o žádnou z nich se podělit nechci (smích). Já nejsem někdo, kdo umí trosit humor na požádání. Nejsem ani moc vtipný člověk, a tak vám dneska vtipnou historku neřeknu. To víte, že nějaké mám, ale ty nejsou na zveřejnění.

Možná, až vypnete diktafon (smích).

Jak se těšíte na letošní vodácký kurz?

Těším se na něj moc. Jezdím tam především se svým kolegou Müllerem, se kterým si báječně rozumíme. Těším se samozřejmě i na studenty, protože mám možnost je vidět jinak, neformálně, všichni se uvolní a je to velice příjemné.

**Změnila vás nějak výhra čtenářské ankety o nej-
sympatičtějšího diváka TNT Fortuna Meetingu v
roce 2010?**

Nezměnila. Jen mě fascinovalo, že jsem se ocitnul někde na internetu a že se hlasovalo na obličej, to pro mě byla šokující věc. Ale rozhodně mě to nezměnilo. Potěšilo mě to, že za mnou potom chodili studenti a říkali: My jsme vám posílali hlasy. To bylo opravdu milé. Studenty mám rád, a že bych k nim mohl mít ještě vřelejší vztah, to možná ani nejde.

Autor: Karolína Rosecká a Eliška Matějková, E3

Důl Bresson

S novým rokem přichází i nový článek o dalším dolu, který se nacházel v Kladně. Tentokrát se dozvíte něco o dolu Bresson.

Tento důl byste našli na rozhraní Ostrovce a Rozdělova. V září 1868 se začalo s jeho výstavbou a již za 3 roky (tedy v roce 1871) se začalo s těžbou. Ještě před začátkem těžby dodala firma Breitfeld a Daněk v Praze dvouválcový parní těžební stroj. Šachta dolu Bresson měla obdélníkový profil a v hloubce asi 291m se nacházelo oboustranné náraziště. Dřevěná těžební věž měřila 13,27m a komín se tyčil do výšky 41,7m. Větrání dolu Bresson bylo původně dolem Engerth, ale od roku 1879 byl zde nainstalován exhaustor systému Kortig, který byl v provozu jen do roku 1884. Vodotěžební zařízení bylo používáno do roku 1882. V kotelně bylo umístěno 8 válcových kotlů.

Činnost dolu Bresson byla ukončena roku 1901. O 4 roky později byla zasypana šachta. Dnes již důl neexistuje. Na místě, kde stával, nenajdete už ani malinkatou vzpomínku. V roce 1929 zde proběhla demolice a začalo se s výstavbou obytných domů. Později byly všechny důlní objekty zdemolovány. Zmizel tak další kousek kladenské historie, která se nakláněla právě k těžbě uhlí.

Autor: Jana Hanzalíková, E1
Zdroj obrázku: hornictvi.info

Central Kladno

Většina z nás si už všimla, že na trase mezi naší školou a divadlem vyrostlo stavení nebo spíše prozatím je lepší užívat názvu skládka či troska. A co že se to tam vlastně staví? Ano, bude to OD Central Kladno. Nejen že si budete moci vybrat z mnoha obchodů různých značek a služeb, ale k dispozici bude také podzemní parkování (se 670 místy), lékárna, banka, zelený „parčík“ s příjemným posezením na střeše a pro pohodlnější dostupnost se ulice Petra Bezruče překlene mostem, který bude spojovat centrum Kladna s novou stavbou. Nesmíme ovšem opomenout to, že se vznikem nového nákupního centra vzniknou i nová pracovní místa.

Co se týče architektonického ztvárnění, to si vzala na starost firma ChapmanTaylor. Pro toho, kdo by si chtěl pro představu prohlédnout nějaké předchozí projekty, se nabízí třeba výstavba multikin Cinema City nebo rezidenční projekt Prague Marino. Firma také plánuje rekonstrukci Masarykova nádraží v Praze.

Omar Koleilat, generální ředitel developerské skupiny Crestyl, líčí projekt jako členitou stavbu. Počítá také s rekultivací blízkého okolí, jejíž součástí bude osázení zeleně.

Podobný projekt už byl uskutečněn ve městě Most. Koleilat tuto stavbu komentuje jako přínosnou a úspěšnou. V prestižní soutěži byla oceněna jako „Best of Reality – Nejlepší z realit 2008“.

Je ale tento projekt opravdu tak důležitý a dobrý pro naše město? Co když tomu tak není?

Projekt má být dokončen někdy v roce 2013 nebo 2014. Bohužel, i když z ekonomického hlediska to možná

bude přínosné pro Kladno, nese tento projekt s sebou také pár nehezkých věcí. Kvůli Central Kladno muselo být strženo a ještě se bude muset strhnout několik budov. Mezi nimi je také budova Penzionátu Soukromého učitel-ského ústavu Marie Egemové a Soukromý učitel-ský ústav Marie Egemové. Je to (nebo spíše byla) významná historická památka města, která stála v Kladně už od počátku roku 1904. Má (měla) velmi rozsáhlou historii, kterou by jí mohla kdejaká významná budova závidět. Vystří- daly se na ní kapacity české peda- gogické akademické obce. Zažila také kruté válečné časy, které ji donutily být v improvizovaných podmínkách.

A nyní se má tato budova pod- volit finančním obchodům a další kus kladenské historie má být sma- zán. Strhnuty mají být také i obytné domy, firmy a restaurace, které jsou v blízkosti. Další z památek, která možná bude stržena, je i letitá vrba. Právě probíhá strhávání již bývalé- ho generálního ředitelství českomoravských dolů.

Pro toho, koho zajímá spíš životní prostředí, mám taky „dobrou“ zprávu. Díky stavbě, která tu probíhá, se zvýšila nejen hodnota hluku, ale také hodnoty prachu a nečistot. A že má toto centrum přispět k ekonomickému vývoji Kladna? Tomu bych také moc nevěřila, poněvadž podle nedávných průzkumů návštěvnost obchodních cen- ter mimo hlavní město klesá. Já si myslím, že to ekonomice Kladna moc nepřispěje. Už tady je OC Oaza a JIH. Do- cela by mě zajímalo, jak se tu v jednom ne tak moc velkém městě můžou uživit tato tři nákupní centra.

Autor: Karolína Rosecká, E3
Více informací najdete na: centralkladno.cz

Rozhovor s kickboxerem

Náš rozhovor tentokrát směřoval k velmi talentovanému kickboxerovi Martinu Biskupovi ze třídy S2. Po přečtení rozhovoru jistě začnete zvažovat, jestli se odvážíte do něj rýpat.

Od kolika jsi začal dělat kickbox?

Kickbox jsem začal dělat ve 13 letech.

Co tě k tomu dovedlo?

Dělal jsem spoustu sportů. Například fotbal, tenis, plavání, ale nic z toho mě nebavilo. Co mě k tomu do- vedlo? Jednou jsem byl s kamarády venku a přepadli nás. Tak jsme si řekli, že by bylo dobré se naučit něja- kým způsobem bránit. Šli jsme na sebeobranu. Byli jsme na dvou trénincích a hlavní trenér po nás chtěl, abychom zaplatili příspěvky a koupili si vybavení. Nebylo to zrovna levné a ani kolektiv nám nevyhovo- val.

Jednou mi napsal kamarád ze základní školy. Řekl, že na Kladně je ještě jeden klub, a to SKS ARÉNA (sdru- žení kontaktních sportů). Když probíhaly náborové, šli jsme to zkusit. Pořád jsme si mysleli, že to bude sebe- obrana. Převlékli jsme se a čekali. Najednou jsme slyšeli „Kickboxeři, nástup!“ Byli jsme zaskočení, ale přesto jsme šli. Nikdy by mě nenapadlo, že bych mohl trénovat něco jako kickbox. Po prvním tréninku mě to strašně chytlo. No a na dalším tréninku jsi mě všiml

jeden z trenérů a řekl mi, že mám talent, což mě potě- šilo. Nabídl mi soukromé tréninky zadarmo. No tak jsem začal makat...

Baví tě to pořád?

Baví mě to čím dál tím víc. Jsem na tréninku víc než doma.

Kde trénuješ? Máte rádi svého trenéra?

Trénujeme v SKS ARÉNA Kladno (Profesionální centrum bojových a aerobních sportů).

Určitě máme rádi svého trenéra. V SKS Aréně je cel- kem 12 instruktorů. Jan Homolka je jeden ze zaklada- telů a je 8x mistr ČR, 2x mistr světa, 2x mistr Evropy a 2x vicemistr Evropy. Je držitelem černého pásu v kickboxu. Byl oceněn sportovcem města Kladna. Honza mě trénuje, je to kvalitní trenéra zároveň fajn kamarád. Další instruktoři mají každý hodně úspěchů a jsou to moc fajn lidé.

Kolik máš celkem titulů?

Moje úspěchy jsou: 9x mistr ČR, 2x vicemistr svě-

ta, 4x 3. místo na MS, vicemistr turnaje SapLiga, vítěz Noci Válečníků, vítěz Real Eight Night, talent roku SKS Arény, 2x sportovec roku a nositel hnědého pásku.

A jakého nejvyššího titulu jsi dosáhl?

Můj nejvyšší titul je vicemistr světa.

Kam všude ses s kickboxem dostal?

Nejdál jsem se dostal na Ukrajinu, do Řecka a Německa (to jsou mistrovství světa). Jinak jsou větší závody po ČR.

Máš nějaký speciální jídelníček?

Já žádný speciální jídelníček nemám. Ale v kickboxu je to rozděleno na váhové kategorie a už se mi stalo, že jsem před závodem musel hubnout, abych se vešel do mé kategorie. Pokud bych se do ní nevešel, museli by mě přesunout do vyšší váhovky, což není zrovna ideální. Pokud už musíte hubnout, je dobré jíst hodně a malé porce: zdravé jídlo – kuřecí maso, ryby, zelenina. Pokud možno vynechat sladké a tučné jídlo, nesolit a hodně se zavodňovat. A pak stačí jen trénovat a váha jde dolů. Když je potřeba nějaké to kilo nabrat, stačí jen hodně jíst a makat.

Chodíš do posilovny? Jak často a kam?

Do posilovny chodím. Je to potřeba. Trénink mám od pondělí do pátku, takže chodím spíše soboty a neděle. Někdy to kombinuji. Přijdu ze školy, jdu do posilovny a poté na trénink. Chodím do posilovny Megapro naproti 7. a 8. základní škole.

Co bys řekl zájemcům o tento sport? Co ti lidé potřebují mít, umět, znát,...?

Rozhodně chci vyvrátit mýtus, že kickbox dělají jen vymáčené palice. Není to jen o tom do sebe mlátit. Kickbox je velmi komplexní sport a rozhodně se u něj musí přemýšlet. Tento sport mě naučil ovládat se a pokořovat svoje hranice jak duševní, tak fyzické. Lidé, co chtějí začít, nepotřebují nic. Stačí se jen rozhodnout, je to o tom, jestli chceš, nebo nechceš.

Od kolika let probíhají náborové?

Náborové na kickbox jsou od 10 let.

Máš nějaký vtipný zážitek z kickboxu?

Vtipných zážitků mám ranec. V SKS Aréně je nejlepší kolektiv, co znám. Všichni se spolu baví bez ohledu na věk a na úspěchy. Pomáháme si se vším. Je to fajn part, která drží při sobě. Je to moje druhá rodina.

Autor: Evža Stará, S2

Předsevzetí

Nový rok je tady! Vsadím se, že jste si dali novoroční předsevzetí. Snad každý to už nejménou udělal a myslím, že pořád si slibujete spoustu věcí, které hodláte v roce 2013 splnit. Má to ale vůbec cenu?

Základem je říci si, že předsevzetí není trest, ale motivace a co je asi nejdůležitější, tak to, aby předsevzetí byla pro vás reálná. Pokud jste si jisti tím, že tedy to, co si do nového roku slibujete, je možné a že to zvládnete, můžete začít s okamžitou platností. Nezapomínejte, že začínat se má pozvolna. Nelze přeci začít od druhého dne běhat venku 50 koleček okolo domu. Tolik jich můžete uběhnout až po delší době. A hlavně nepřestávejte už v polovině ledna, když vám to nepůjde.

Kdybych se vás zeptala, jaké je podle vás nejčastější předsevzetí, určitě by většina odpověděla, že hubnutí. Ano, takové slovo se každým rokem stává vítězem na žebříčku předsevzetí. Je třeba si nejdříve uvědomit, jestli je to opravdu třeba. Na předních příčkách se drží i např. zdravější návyky, co se stravy (u některých i pití) týče. Na čem se všichni shodneme, je to, že kromě hubnutí je nejčastějším předsevzetím zbavení se zlovyků, jako je kou-

ření či požívání alkoholu (i když nás samozřejmě takové zlovyky netrápí).

Než si tedy dáte nějaké to předsevzetí, na které budete téměř i přísahat, přečtěte si toto španělské přísloví: „*Návky jsou nejprve jako pavučiny, až později jako lano.*“ To je třeba si uvědomit!

Možná jste už začali s plněním svých slibů. Třeba ale nad nějakým stále přemýšlíte. Můžu vám poradit svým novoročním předsevzetím. Mé totiž zní asi nějak takto: nebudu si dávat *žádná* novoroční předsevzetí!

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Apple-více než jablko

Každý jistě slyšel o Stevu Jobsovi, zakladateli úspěšné firmy Apple a nemálo z nás touží mít doma alespoň jeden iMac nebo iPad. Jaké je tedy vlastně tajemství velkého úspěchu nakousnutého jablka?

Steve Jobs spolu s přáteli Stevem Wozniakem a Ronaldem Waynem založili společnost Apple Computer v garáži Jobsových rodičů. První kapitál tenkrát firma získala prodejem Jobsova Volkswagenu a Wozniakovy vědecké kalkulačky. Dnes je Apple prosperující společností, za jejímž úspěchem stojí z největší části právě Steve Jobs. On sám je známý svým manažerským stylem – často se o něm říkalo, že terorizuje své zaměstnance a vyhazuje z firmy za drobnosti. Dokázal však vždy vycítit aktuální nároky a přání zákazníků a kladl důraz na design, za který si zájemci rádi připlatili, protože jim dával pocit výjimečnosti.

Chtěl se také podílet na veškerém dění ve své firmě, chtěl mít kontrolu nad každým procesem, a proto se často poukazovalo na provázanost jeho osobnosti s Applem samotným.

To také koneckonců mohli vidět ti, kteří byli v prosinci s Klubem mladého diváka ve studiu Ypsilon na divadelní hře "I já", díky které jsme poznali, jaký byl Steve Jobs, a zároveň jsme mohli pozorovat potenciálního zákazníka Applu, který se stal zcela závislým na moderní technice.

Autor: Eliška Matějková
Zdroje obrázků: www.idif.cz
www.jablickar.cz

Studentské volby

Dne 12. 12. 2012 se na naší škole konaly studentské prezidentské volby. Voleb se zúčastnili žáci třetích a čtvrtých ročníků. Celkem se zapojilo 441 škol a volit směli studenti starší 15 let. Jednalo se o program pořádaný společností *Člověk vtísni* a jeho smyslem byla kultivace občanských kompetencí a vědomí podmíněnosti demokracie aktivní a svobodnou společností. Žáci měli na výběr z osmi kandidátů a to: Dienstbier Jiří, Fischer Jan, Fischerová Táňa, Franz Vladimír, Schwarzenberg Karel, Sobotka Přemysl, Roithová Zuzana a Zeman Miloš. S absolutní převahou zvítězil *Vladimír Franz*. Jako druhý se umístil Jan Fischer (na první místo mu chybělo 13 072 hlasů!) a hned za ním Karel Schwarzenberg (jak dopadli další kandidáti, se můžete podívat na www.sosik.cz - Akce školy - Studentské prezidentské volby v příloženém souboru). Každý, kdo šel volit, se mohl podívat a vyzkoušet si, jak to chodí u opravdových voleb. Volební místnost byla v nejvyšším patře. V místnosti seděla volební komise, na stolečku byla připravená urna, do které se vhazovaly lístečky s označeným kandidátem a také samozřejmě zástěna, za kterou se kandidát vybíral. A co váš názor? Jste spokojeni s tím, jak volby dopadly? Abych pravdu řekla, tak nevím, zda je aspoň jeden z kandidátů schopen být prezidentem. Doufám ale, že lidé vyberou toho správného, a náš stát se z dosavadního stavu vylíže.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Filmové novinky

Přišel leden a s ním i spousta nových filmů. Stačí si jen vybrat a zajít třeba do našeho nově otevřeného Hutníku.

Hobit: Neočekávaná cesta

Bilbo Pytlíka nečekaně osloví čaroděj Gandalf Šedý, díky kterému se ocitne ve společnosti třinácti trpaslíků v

čele s legendárním bojovníkem Thorinem. Společně se všichni vypraví na cestu přes divočinu a tajemné země až k Osamělé hoře ve ztraceném trpasličím království Erebor. Před lety se zde usídlil drak, který vzal domov tisícům trpaslíků. Cílem výpravy je nárokovat si království zpět. Konec filmu zůstává otevřený (nebo spíše nedokončený) a dá se tak očekávat, že se chystá druhý díl s pokračováním, stejně jako tomu bylo v posledním díle Twilight ságy nebo Harryho Pottera. Hobit je nicméně neskutečně podivná. Zejména ve 3D je krajina Nového Zélandu, kde se film natáčel, pastvou

pro oči. Všechny efekty a velkolepé scenérie vtáhnou diváka do filmu a necelé tři hodiny v kině utečou jako nic. Film je napínavý od začátku do konce, sem tam se však divák i zasměje. Doporučuji nejen fanouškům Pána prstenů.

Anna Karenina

Snímek natočen na motivy stejnojmenného románu Lva Nikolajeviče Tolstého. Anna Karenina (Keira Knightley) žije v lehce unaveném manželství s vládním úředníkem, s nímž má malého syna. Během cesty do Moskvy, kam jede navštívit svého bratra, se seznámí s hrabětem Vronským, mladým ambiciózním důstojníkem. Hned po prvním setkání mezi nimi přeskóčí jiskra a oba se bláznivě zamilují. Společnost 19. století je však vůči nevěře velmi netolerantní. Anna i přesto, že je odmítána a zavrhována společností, se nebojí jít

za svým srdcem. Příběh režisér zasadil nekonvenčním stylem do budovy zchátralého divadla. Film díky tomu dostal jiný rozměr a výjimečné prostředí. Některé scény se odehrávají přímo na jevišti, jiné v hledišti, kde jsou odstraněna sedadla, což v divákovi vyvolává pocit, že on sám se ocitl uprostřed děje. Diváka nadchne také velkolepá výprava a kostýmy. Konec filmu sice trhá srdce, ale je tak unikátní, že ho stojí za to vidět.

Autor: Eliška Matějková

Zdroje obrázku: www.fandimefilmu.cz, www.film.moviezone.cz

Energetické nápoje

Malá nenápadná plechovka plná cukru a kofeinu-co je to? Ano, správnou odpovědí jsou „energetáky“, které jsou v dnešní době mezi mládeží velmi oblíbené. Někteří bez nich nepřežijí den a lijí je do sebe po litrech.

Správný „energeták“ by měl nakopnout. Tohle zvládne díky velkému množství cukru a kofeinu, který je v jedné plechovce obsažen. Plechovka o 250ml by měla mít asi 73mg kofeinu. Množství cukru není však nějak omezeno, a tak se energetické nápoje stávají kalorickou bombou. Většina obsahuje v přepočtu víc jak 5 kostek cukru (v 250ml). Kromě cukru a kofeinu je v energetických nápojích i taurin, který si naše tělo dokáže vyrobit samo. Při větší námaze je taurin vylučován a tělo jej nestíhá doplňovat.

Určitě jste viděli i „energetáky“, na kterých bylo větším písmem napsáno: „bez cukru“. Jestli si je kupujete s tím, že vás nakopnou a jako bonus neobdržíte navíc nějaké kalorie, tak vás zklamou. Pokud napíšou na plechovku „bez cukru“ znamená to, že výrobci vyměnili cukr za umělá sladidla. V tom případě vás takovýto nápoj nemůže nakopnout anebo ano, nakopne vás v pravém slova smyslu! Pokud se snažíte udržet se fit, není takový nápoj ani při nejmenším dobré konzumovat. Je tedy zbytečné si ho za účelem zvýšení energie kupovat.

Nezapomínejte, že „energetáky“ byly vytvořeny za účelem doplnění stravy a mají pomáhat překonat únavu. Dnes jsou požívány hlavně díky chuti, která většinou přijde vyhovující. Nadměrná konzumace může ale spíše uškodit než pomoci. Ničí totiž zubní sklovinu a může za poruchy spánku či úzkostlivé stavy. To je jen zlomek toho, co vše můžou „energetáky“ zavinit. Mějte tedy toto na paměti hlavně před tím, než sáhnete po další plechovce.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Začalo to v listopadu,
střechy měly čepice.
Bílo vpředu, bílo vzadu.
Budou bílé Vánoce?

Od začátku prosince,
sněhu bylo dosti.
Rukavice, čepice.
Máme zmrzlé kosti.

Avšak přišlo oteplení
Sníh nám začal tát.
Ti, co stáli u topení,
začali se smát.

Na sněhu, či na blátě,
a co na tom sejde?
Ptáci sedí na drátě,
O to tady nejde...

Uzavřeme dohodu.
Jak už každý tuší,
o vánoční pohodu,
Klid a štěstí v duši
Štěpán Sládek, S2

prijde vyhovující. Nadměrná konzumace může ale spíše uškodit než pomoci. Ničí totiž zubní sklovinu a může za poruchy spánku či úzkostlivé stavy. To je jen zlomek toho, co vše můžou „energetáky“ zavinit. Mějte tedy toto na paměti hlavně před tím, než sáhnete po další plechovce.

Sportovní úspěchy naší školy

V ping pongu se naše dívky umístily na místě **prvním**. Ve volejbale se naše dívky umístily na místě třetím a kluci na místě druhém. Jako další a poslední akcí v prosinci byl futsal, ve kterém dosáhli **prvního** místa jak dívky, tak kluci!!!

Inzerce

- **Smoking Cat- nová karetní hra**

Smoking Cat (oficiálně Smoking CatWorld Union) aneb **Kouřící kočka** je nová karetní hra, kterou vymysleli v květnu 2009 dva kladenská rodáci Robert Ptáček a Lukáš Schirl. Vytvořit zcela vlastní novou karetní hru se vyplátilo, jelikož se dostala do podvědomí lidem z celé České republiky a nových fanoušků stále přibývá. Máme svoje vlastní originální karty, trika s logem pro fanoušky, poháry a trofeje pro vítěze, propagační videa, internetové stránky i prostory (ateliér FollowTheCat). Každý rok se pořádá několik turnajů, které se konají v Praze a na Kladně. Kouřící kočka je nejen karetní hrou, ale i šancí, jak poznat nové lidi. Můžete využít jedinečné šance a přidat se k nám. Jednou měsíčně se na Kladně konají tréninky, kterých se zúčastňují hráči z Kladna. Věk většiny hráčů se pohybuje kolem 30, ale poslední dobou přibývá i mladších. Pokud by vás zajímalo více, a nebo byste se k nám dokonce chtěli přidat, neváhejte se kouknout na:

www.smokingcat.cz
video "Studio světové série v Kouřící kočce" na www.youtube.com
www.aukro.cz/shop/8790910_smoking-cat-shop
skupinu "SCWU - Smoking CatWorld Union" na www.facebook.com
nebo můžete pro další otázky kontaktovat mě na email eliska.matejkov4@seznam.cz nebo na facebook, kde mě najdete jako Eliška Matějková